

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน เพื่อที่จะมีความสุขและความซาบซึ้งที่ไม่มีขีดจำกัด ละทิ้งความเจ็บป่วยของสำนักที่เป็นร่าง มีสติปัญญาที่มีความรักและเปลี่ยนแปลงแก้ไขความประพฤติของลูกให้ดีขึ้น
- คำถาม:** ลูกๆ ใดไม่สามารถมีความสุขซึ่งที่ผิดๆ ของความรู้?
- คำตอบ:** ผู้ที่รู้จักและจดจำอย่างถูกต้องแม่นยำ ผู้ที่ยกย่องพ้อจากหัวใจของเขาและมีความใส่ใจเต็มที่ต่อการศึกษานี้เป็นลูกๆ ผู้ที่ไม่สามารถมีรูปแบบของความซาบซึ้งในความรู้ที่ผิดๆ ได้ ผู้ที่พิจารณาพ้อว่าธรรมดาจะไม่สามารถจดจำท่านได้ ถ้าพวกเขาจดจำท่าน พวกเขาจะเขียนไปถึงท่านอย่างแน่นอนเพื่อให้ชาวคราวเกี่ยวกับพวกเขาเอง เมื่อลูกไม่เขียนถึงบาบาเพื่อให้ชาวแก่ท่าน พ้อก็สงสัยว่าลูกนั้นได้สิ้นสุดไปแล้วหรือไม่

โอมซานติ พ่อนั่งที่นี้และอธิบายว่า ลูกๆ เมื่อคนใหม่มา ก่อนอื่นจงให้คำแนะนำของ 2 พ่อแก่เขา พ่อที่มีขีดจำกัดและพ่อที่ไม่ขีดจำกัด พ่อที่ไม่ขีดจำกัดหมายถึงพ่อของดวงวิญญาณที่ไม่มีขีดจำกัด แต่ละดวงวิญญาณมนุษย์มีพ่อที่มีขีดจำกัดของแต่ละคนต่างกันไป ไม่ใช่ทุกคนจะซึมซับความรู้นี้มากเท่ากัน บ้างซึมซับเพียง 1 % บ้างซึมซับถึง 95 % ของความรู้นี้ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องของความเข้าใจ จะมีสุริยวงศ์และจันทราวงศ์ จะมีราชา ราชนี และปวงประชา จะมีผู้คนทุกประเภทเป็นปวงประชา ปวงประชาหมายถึงปวงประชา! พ่ออธิบายว่านี่คือการศึกษาลูกแต่ละคนศึกษาตามสติปัญญาของลูก ลูกแต่ละคนได้รับบทบาทของตนเองเพื่อแสดง มากเท่าที่ลูกซึมซับความรู้ในวงจรที่แล้ว ลูกจะซึมซับความรู้ได้มากตามนั้น ในเวลานี้ ใครก็ตามศึกษามากเท่าใดนั้นไม่สามารถอยู่อย่างชอนเร้นได้ ลูกได้รับสถานภาพตามที่ลูกศึกษามากเพียงใด พ่อได้อธิบายว่าในเวลาต่อมากลางจะต้องทำข้อสอบ ลูกไม่สามารถเลื่อนชั้นได้โดยไม่ผ่านการทดสอบ ลูกจะมารู้ทุกสิ่งในเวลาสุดท้าย แต่แม้ในเวลานี้ลูกสามารถเข้าใจว่าสถานภาพใดที่ลูกมีค่าควรแก่การได้รับ ถึงแม้ว่าลูกทั้งหมดยกมือขึ้นจากความอึกอัก ลูกแต่ละคนสามารถเข้าใจ: ลูกจะสามารถเป็นเช่นนั้นได้หรือไม่? ถึงกระนั้นลูกบางคนก็ยกมือของลูกขึ้น นี้เรียกว่าความไม่รู้ พ่อเข้าใจได้อย่างรวดเร็วว่านักเรียนทางโลกรู้จักคิดมากกว่าลูก พวกเขารู้ว่าเมื่อใดที่พวกเขาไม่มีค่าต่อการได้รับทุนการศึกษา พวกเขาเห็นว่าเมื่อใดจะสอบไม่ผ่าน พวกเขาสามารถเข้าใจว่าพวกเขาจะได้รับกี่คะแนนในวิชาใดที่ครูสอน พวกเขาจะไม่พูดว่าพวกเขาจะสอบผ่านด้วยเกียรติยศ ที่ลูกบางคนไม่แม้จะมีความรู้คิดมากเท่านี้ ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างอย่างมาก ลูกได้มาที่นี้เพื่อกลายเป็นเช่นพวกเขา (เหล่าเทพ) ดังนั้นความประพฤติของลูกจะต้องเป็นเหมือนพวกเขาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า มีผู้ที่ไม่มีความรักเลยในสติปัญญาของเขาสำหรับพ่อในเวลาของการทำลายล้างเพราะพวกเขาไม่ได้รับพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อได้อธิบายแก่ลูกๆ แล้วเกี่ยวกับความหมายที่ถูกต้องของการมีสติปัญญาที่ไม่มีความรักใดเลยในเวลาของการทำลายล้าง ถ้าแม้ลูกๆ ไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนี้อย่างสมบูรณ์ ผู้อื่นจะเข้าใจอะไร? การจดจำพ่อเป็นเรื่องที่แฝงตัวแต่ลูกศึกษามากเท่าใดนั้นไม่ใช่สิ่งที่แฝงตัว ลูกทั้งหมดต่างลำดับกันไปในการศึกษา ลูกไม่ได้ศึกษาในขนาดเท่ากันทั้งหมด บาบาเข้าใจว่าลูกบางคนยังคงเป็นทารก บางทีลูกไม่แม้จะจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนี้เป็นเวลา 3 หรือ 4 เดือน บาบาจะสามารถรู้ได้อย่างไรว่าลูกกำลังจดจำท่าน ถ้าลูกไม่แม้จะเขียนจดหมายถึงพ่อเพื่อบอกท่านว่าลูกกำลังก้าวหน้าไปอย่างไร และงานรับใช้อะไรที่ลูกกำลังทำอยู่? พ่อมีความใส่ใจอย่างมากสำหรับลูกๆ! ท่านประหลาดใจ: ลูกผู้นั้นได้สิ้นสุดไปแล้วหรือไม่? ลูกผู้นั้นได้ตายไปแล้วหรือไม่? บางคนเขียนข่าวงานรับใช้ที่น่าอัศจรรย์ถึงบาบา ในกรณีนั้นพ่อเข้าใจได้ว่าลูกเหล่านั้นยังคงมีชีวิตอยู่ ลูกๆ ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ไม่สามารถคงอยู่อย่างหลบซ่อนได้ พ่อเอาชนะหัวใจของลูกแต่ละคน ท่านรู้ว่าลูกแต่ละคนเป็นเช่นไร ความเจ็บป่วยของสำนักที่เป็นร่างรุนแรงมาก พ่ออธิบายในมูฟส์ว่าบางคนมีความสุขซึ่งที่ผิดในความรู้ พวกเขามีความสุข ลูกๆ เช่นนี้ไม่ได้จดจำบาบาและไม่เขียนจดหมายถึงท่านแม้ฉบับเดียว พ่อจะสามารถจดจำลูกได้อย่างไร? การจดจำระลึกถึงดึงดูดการจดจำระลึกถึง เวลานี้ลูกๆ จดจำพ่อในขณะที่รู้จักท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกร้องเพลงสรรเสริญท่านจากภายในหัวใจของลูก ลูกบางคนพิจารณาพ้อว่าธรรมดาและจึงไม่ได้จดจำท่าน บาบาไม่ได้แสดงความโอฬารตระการตาใดๆ ฯลฯ พระเจ้าพูด: ฉันสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อลูกจะได้รับอำนาจปกครองโลก อย่างไรก็ตามลูกดูเหมือนไม่ตระหนักว่าลูกกำลังศึกษากับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประกาศสิทธิ์ในอำนาจปกครองเหนือโลก ถ้าลูกมีความสุขซึ่งนี้ องค์ของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจะคงสูงอยู่ตลอดเวลา ถึงแม้ว่าผู้ที่ศึกษาก็จะพูดว่าศรัทธาคุณะให้คำสอน: “ฉันสอนราชาโยคะแก่ท่าน” แต่พวกเขาจะไม่มีความสุขแห่งการได้มาซึ่งอาณาจักร เมื่อพวกเขาจบสิ้นการศึกษาก็จะพวกเขาก็ออกไปยังธุรกิจของเขา เวลานี้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลัง

สอนลูกอยู่ นี่ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา ดังนั้นก่อนอื่นลูกต้องให้คำแนะนำสองพอดีก่อนก็ตามที่มา บอกพวกเขา: ครั้งหนึ่งบาร์ตเคยเป็นสวรรค์แต่เวลานี้เป็นนรก เวลานี้คือยุคเหล็ก ยากนักที่จะเรียกได้ว่าเป็นสวรรค์! ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิ์ที่จะอยู่ในทั้งยุคทองและยุคเหล็กในเวลาเดียวกัน เมื่อบางคนได้รับความทุกข์เขาจะพูดว่าเขาอยู่ในนรกแต่เมื่อบางคนมีความสุขเขาจะพูดว่าเขาอยู่ในสวรรค์ มีมากมายที่พูดเช่นนี้ ผู้ที่มีประสบการณ์ของความทุกข์อย่างมากอยู่ในนรกแต่ขณะนั้นพวกเขามีประสบการณ์ของความสุขมากมาย เพราะบางคนมีประสาทราชวังและรถยนต์ ฯลฯ พวกเขาคิดว่าพวกเขาอยู่ในสวรรค์และไม่ว่าจะเป็นยุคทองหรือยุคเหล็กทั้งหมดก็เหมือนกันสำหรับพวกเขา ดังนั้นก่อนอื่นใดลูกต้องทำให้ประเด็นของ 2 พอดีนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา พอดีตัวท่านเองได้ให้คำแนะนำตัวของท่านแก่ลูก ท่านจะอยู่ในทุกหนแห่งได้อย่างไร? ลูกจะเรียกพอดีทางร่างกายว่าอยู่ทุกหนทุกแห่งหรือไม่? พวกเขาสามารถเห็นในรูปภาพที่ลูกแสดงแก่พวกเขาว่ารูปของดวงวิญญาณและรูปของดวงวิญญาณสูงสุดเป็นเช่นเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างในทั้งสอง ดวงวิญญาณไม่เล็กกว่าหรือใหญ่กว่าดวงวิญญาณสูงสุด แต่ละคนเป็นดวงวิญญาณ ท่านเป็นดวงวิญญาณเช่นกัน ท่านคงอยู่ในดินแดนสูงสุดเสมอ และดังนั้นท่านจึงได้ชื่อว่าดวงวิญญาณสูงสุด พอดีไม่มาในโลกนี้เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดทำ พอดีเพียงแต่มาในเวลาสุดท้ายและเข้ามาในร่างนี้ แม้ว่าสิ่งเหล่านี้ง่ายดายมากที่จะเข้าใจ คนภายนอกไม่สามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้เลย มีเพียงความแตกต่างเดียวที่พวกเขาได้ใส่ช่อลักษณะซึ่งเป็นผู้อยู่ในไวภุณท์ (ดินแดนสุขาวดี) แทนชื่อของพอดี ลักษณะจะมาจากไวภุณท์, สวรรค์สูงนรกและสอนราชาโยคะแก่ลูกได้อย่างไร? ลักษณะจะสามารถพูดได้อย่างไรว่า “ลิมร่างกายรวมทั้งความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกและจดจำนั้นเท่านั้น” , ฯลฯ ได้อย่างไร? บาปของลูกจะถูกตัดไปโดยการมีการจดจำระลึกถึงชีวิตที่อยู่ในร่างกายได้อย่างไร? ลักษณะเป็นเพียงเด็กเล็ก! เพียงมองดูความแตกต่างระหว่างเขาและพอดี เมื่อพอดีเข้ามาในร่างเก่าของมนุษย์ธรรมดา มีความแตกต่างอย่างมาก เนื่องจากความผิดเดียนั้นมนุษย์ทุกคนได้กลับมาไม่บริสุทธิ์และยากจน! พอดีไม่อยู่ทุกหนแห่งและลักษณะไม่ได้อยู่ทุกหนแห่ง ดวงวิญญาณอยู่ทุกหนแห่งในแต่ละร่างกาย! พอดีไม่แม้จะมีร่างกายของตนเอง แต่ละดวงวิญญาณมีร่างกายของตนเอง แต่ละร่างกายได้รับชื่อต่างกัน พอดีไม่ได้มีร่างกายและไม่มีชื่อที่ตั้งให้แก่ร่างกาย พอดีใช้ร่างเก่านี้และเปลี่ยนชื่อของเขาเป็นบราห์มา บราห์มาไม่ใช่ชื่อของฉัน พอดีคือชีวิตตลอดไป พอดีเท่านั้นเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่แก่ทั้งหมด ไม่ใช่ดวงวิญญาณที่ได้ชื่อว่าผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่แก่ทั้งหมด ดวงวิญญาณสูงสุดเคยตกต่ำหรือไม่? เพียงดวงวิญญาณทั้งหลายเท่านั้นที่กลับมาตกต่ำและเพียงดวงวิญญาณที่ได้รับการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่จากพอดี ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด มิฉะนั้นลูกจะสามารถอธิบายสิ่งเหล่านี้แก่ผู้อื่นได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามยานั้นมีพลังมากจนเธอไม่ปล่อยยให้สติปัญญาของลูกก้าวหน้า ลูกบางคนสูญเสียเวลาสุขขินินทาตลอดทั้งวัน เพื่อที่จะดึงลูกไปจากพอดีมายาออกกำลังแรงกับลูก ลูกบางคนก็ตัดขาดไป เพราะว่าพวกเขาไม่จดจำพอดี สภาพของพวกเขาไม่อยู่อย่างไม่ไหวหวั่น สั่นคลอน พอดีทำให้ลูกลุกขึ้นครั้งแล้วครั้งเล่าแต่แล้วมายาเฝ้าแต่ชักลูกล้มลง พอดีพูดว่า ลูกต้องไม่พ่ายแพ้เลย การแข่งขันนี้เกิดขึ้นทุกวงจร ไม่ใช่สิ่งใหม่ ลูกจะกลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายาก่อนเวลาสุดท้ายอย่างแน่นอน อาณาจักรของราวันจะต้องจบสิ้นแล้วเราจะปกครองโลกใหม่ เราได้กลายเป็นผู้มีชัยชนะเหนือมายาทุกวงจร เราได้ปกครองโลกใหม่นับครั้งไม่ถ้วน พอดีพูดว่า เฝ้าแต่รักษาสติปัญญาของลูกให้ไม่ว่างเว้นและลูกจะอยู่อย่างปลอดภัยตลอดเวลา นี่คือนิสัยที่เรียกว่าเป็นผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่ใช่เรื่องของความรุนแรงในสิ่งนี้ เพียงลูกบราห์มินเท่านั้นที่สามารถเรียกได้ว่าเป็นผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง เหล่าเทพไม่สามารถได้ชื่อว่าเป็นผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างชนบทรธรรมนิยมและระบบของโลกที่ไม่บริสุทธิ์กับของเหล่าเทพ เป็นผู้ที่อยู่อาศัยในดินแดนแห่งความตายที่ร้องเรียกพอดีชำระให้บริสุทธิ์: โปรดมาและชำระเราผู้ไม่บริสุทธิ์! โปรดพาเราไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกว่า 5,000 ปี ก่อนวันนี้ เคยมีโลกใหม่ที่บริสุทธิ์ที่เรียกว่ายุคทอง ยุคเงินไม่อาจเรียกได้ว่าเป็นโลกใหม่ บาบาได้อธิบายว่านั่นคือขั้นหนึ่งและอีกหนึ่งนั่นคือขั้นสอง ลูกควรซึมซับทุกประเด็นอย่างดีมากเพื่อว่าใครก็ตามที่มาและฟังลูกจะอัศจรรย์ใจ มีมากมายที่อัศจรรย์ใจแต่พวกเขาไม่มีเวลาที่จะเพียรพยายาม เพราะว่าพวกเขาได้ยินแล้วว่าพวกเขาต้องคงอยู่อย่างบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เป็นกิเลสตัณหาที่จะทำให้มนุษย์ไม่บริสุทธิ์ โดยการเอาชนะตัณหาจะลูกก็กลับมาเป็นผู้เอาชนะโลก อย่างไรก็ตามก็เป็นเหมือนว่ากิเลสเป็นทรัพย์สินสมบัติของพวกเขา และเหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่แม้จะพูดถึง! พวกเขาเพียงแค่พูดว่าท่านต้องควบคุมจิตใจของท่าน เพียงเมื่อจิตใจไม่อยู่ในร่างกายเท่านั้นจึงจะเป็นอิสระจากความคิด มิฉะนั้นแล้วจิตใจของลูกไม่สามารถเป็นอิสระจากความคิดได้เลย ลูกได้รับร่างกายเพื่อมีการกระทำ ดังนั้นลูกจะสามารถคงอยู่ในสภาพที่อยู่เหนือบ่วงกรรมได้อย่างไร? สภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมกล่าวได้ว่าเป็นสภาพของศพ การเป็นศพที่มีชีวิตหมายถึงการละวางจากร่างกายของลูก พอดีกำลังสอนการศึกษาของการละวางจากร่างกายของลูกแก่ลูก ลูกดวงวิญญาณแยกต่างหากจากร่างกายของลูก ลูกดวงวิญญาณเป็นผู้อยู่อาศัยของอาณาเขตสูงสุด เมื่อลูกดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายลูกได้ชื่อว่ามนุษย์ ลูกได้รับร่างกายเพื่อมีการกระทำ ลูกจากร่างกายหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่งเพื่อทำการกระทำต่อไป เพียง

เมื่อดวงวิญญาณไม่อยู่ในร่างกายจึงสามารถมีประสบการณ์ของความสงบได้ ไม่มีการกระทำใดในโลกที่ไม่มีตัวตน และไม่มีเรื่องของการกระทำใดในดินแดนที่ละเอียดอ่อน วงจรโลกหมุนไปเพียงที่นี่ ความรู้หมายถึงการรู้จักพ่อและวงจรโลก ไม่มีผู้ใดที่ใส่เสื้อผ้าสีขาวหรือเสื้อผ้าที่ตกแต่งอย่างสวยงามอยู่ในดินแดนที่ละเอียดอ่อน และไม่มีช่างกัที่ตกแต่งด้วยงู ฯลฯ พ่อเฝ้าแต่อธิบายถึงความลับของบราห์มาและวิษณุแก่ลูก บราห์มาคงอยู่ที่นั่นและรวบรวมของวิษณุก็อยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน นั่นเป็นเพียงบทบาทภายในละครสำหรับการให้มิติซึ่งลูกสามารถเห็นได้ด้วยสายตาที่สูงส่งเท่านั้น ลูกไม่สามารถเห็นสิ่งใดที่บริสุทธิ์ด้วยดวงตาที่เป็นอาชญากรรมเหล่านี้ อัจชะ

ถึงลูก ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อรักษาตนเองให้ปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ จงเฝ้าแต่ทำให้สติปัญญาของลูกไม่ว่างเว้นในการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ จงกลายเป็นผู้ควงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง อย่าสูญเสียเวลาในการซบเซาซบนิินทา
2. ศึกษาการศึกษาที่บาบาสอนลูกในการกลับมาละวางจากร่างกายของลูก เพื่อที่จะได้รับความปลอดภัยจากแรงบังคับของมายา จงทำให้สภาพของลูกไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน

พร: ขอให้ลูกมีโชคแห่งความสุขที่คงอยู่ตลอดไปและมีความจริงจังและความกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอโดยการร้องเพลงของความสุขในจิตใจของลูก
ลูกผู้ที่มีโชคดีประกาศสิทธิในความสำเร็จที่ไม่สูญสลายโดยการใช้วิธีการที่คงอยู่ตลอดไป จิตใจของลูกร้องเพลงของ “ว้าว ว้าว! ว้าว บาบา! ว้าว! โชค! ว้าว ครอบครัวที่แสนหวาน! ว้าว เวลาที่สวยงาม สูงส่ง มากที่สุดของยุคแห่งการบรรจบพบกัน!” อย่างสม่ำเสมอ ทุกการกระทำ เป็น “ว้าว ว้าว (น่าอัศจรรย์) และเหตุนี้เองลูกมีโชคแห่งความสุขที่คงอยู่ตลอดไป ลูกไม่สามารถมี “ทำไม” หรือ “นั่น” ในจิตใจของลูกเลย แทนคำว่า “ทำไม” ลูกพูดว่า “ว้าว ว้าว” และ แทนคำว่า “นั่น” ลูกพูดว่า “บาบา บาบา”

คติพจน์: ใส่ตราประทับของรัฐบาลที่ไม่สูญสลายของลูกบนความคิดอะไรก็ตามที่ลูกมีและความคิดเหล่านั้นจะอยู่อย่างมั่นคง

*** โอม ชานติ ***